

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060209

DOM
2013-12-02
Stockholm

Mål nr
M 7165-13

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2013-07-04 i mål nr M 2379-13, se bilaga

KLAGANDE

Söderåsens miljöförbund

MOTPART

K N

SAKEN

Förbud mot att släppa ut spillvatten till avloppsanläggning på fastigheten X i Svalövs kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom fastställer Mark- och miljööverdomstolen Söderåsens miljöförbunds beslut den 21 augusti 2012 (dnr 2010.3097).

Dok.Id 1114469

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Söderåsens miljöförbund (förbundet) har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen, med ändring av mark- och miljödomstolens dom, ska fastställa förbundets beslut.

K N har bestritt ändring.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Förbundet har till stöd för sin talan anfört i huvudsak följande. Det vidhålls att avloppsanläggningen inte lever upp till gällande reningskrav. Efter att mark- och miljödomstolen meddelat sin dom gjordes en inspektion på fastigheten under vilken framkom att det finns två avloppsbrunnar; en mindre rensbrunn dit spillvatten från kök och tvättstuga leds och en brunn dit spillvatten från WC och dusch leds. Den sistnämnda brunnen är inte sluten utan en gammal septikbrunn, dvs. en enkammarbrunn med utlopp med en våtvolymer om 0,31 m³. Det är oklart vart vattnet tar vägen därefter men det finns inga tecken på att det skulle finnas någon form av rening efter slamavskiljaren. Troligtvis leds vattnet ner i marken på ett okontrollerat sätt. Från aktuell avloppsbrunn är det knappt 500 m till närmsta vattendrag vilket mynnar i Vege å, en övergödd å med måttlig ekologisk status, som ligger ca tre km från fastigheten.

K N har till stöd för sin talan anfört i huvudsak följande. Han medger att hans avlopp inte är enligt dagens normer men önskar anstånd med att åtgärda det till dess fastigheten ska säljas eftersom han saknar ekonomi och ork för sådan åtgärd. Oändligt mycket mer föroreningar släpps ut på omkringliggande betesmarker och åkrar och hans lilla utsläpp kan inte göra någon skillnad på grundvattnet. Förbundet har inte tagit några prover i marken. Det finns inget vattendrag så nära som 500 m från hans avloppsbrunn utan bara betesmark, skog och åkrar. Det är inget fel på hans dricksvatten som tas ur en brunn bara 125 m från avloppet så det är osannolikt att vattnet i Vege å skulle vara påverkat av hans utsläpp.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

I målet är fråga om rening av avloppsvatten dels från WC och dusch, dels från kök och tvättstuga. Det framgår inte av utredningen att det från fastigheten sker något utsläpp av avloppsvatten i ett vattenområde. Bestämmelsen i 12 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd är därför inte tillämplig. Det är i stället 9 kap. 7 § miljöbalken som ska tillämpas och en individuell bedömning av rening av avloppsvattnet ska göras med stöd av bestämmelserna i 2 kap. 3 och 7 §§ miljöbalken. Vid denna bedömning ska nyttan av den förelagda åtgärden jämföras med kostnaden för att utföra den. Det är verksamhetsutövaren som ska visa att de förpliktelser som följer av bestämmelserna i 2 kap. miljöbalken iakttas.

Av utredningen i målet framgår att avloppsanläggningen på fastigheten består av två avloppsbrunnar; en dit spillvatten från kök och tvättstuga leds och en dit spillvatten från WC och dusch leds. Brunnen som tar emot spillvatten från WC och dusch är inte en sluten brunn utan en 0,31 m³ stor enkammarbrunn med utlopp. Det har inte framkommit att det sker någon rening efter slamavskiljaren.

Mark- och miljööverdomstolen bedömer att avloppsanläggningen inte uppfyller de krav som ställs på en anläggning idag. K N har inte visat att han vidtagit de åtgärder eller försiktighetsmått som det är rimligt att kräva för att motverka skada eller olägenhet av avloppsvattnet. Det har inte heller framkommit någon omständighet som innebär att förbudet är att anse som orimligt. Förbundet har därför haft fog för att förbjuda K N att släppa ut spillvatten till den bristfälliga avloppsanläggningen. Mark- och miljödomstolens dom ska därför ändras och förbundets beslut fastställas.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Ulla Bergendal och Peder Munck, tekniska rådet Mikael Schultz samt hovrättsrådet Margaretha Gistorp, referent.

Föredragande har varit Anna Adolfsson.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen
3:3

DOM
2013-07-04
meddelad i
Växjö

Mål nr M 2379-13

KLAGANDE

K N

MOTPART

Söderåsens miljöförbund

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsens i Skåne län beslut 2013-05-23 i ärende nr 505-20551-12, se bilaga 1

SAKEN

Förbud mot att släppa ut spillvatten till avloppsanläggning på fastigheten X
Svalövs kommun

DOMSLUT

Med bifall till överklagandet upphäver mark- och miljödomstolen Länsstyrelsens i Skåne län beslut 2013-05-23, dnr 505-20551-12, samt Söderåsens miljöförbunds beslut 2012-08-21, dnr 2010.3097.

Dok.Id 252749

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 81 351 03 Växjö	Kungsgatan 8	0470-560 100 E-post: MMD.vaxjo@dom.se	0470-560 125	måndag – fredag 08:00-12:00 13:00-16:30

BAKGRUND

Söderåsens miljöförbund (förbundet) beslutade den 21 augusti 2012 att förbjuda K N att från och med 6 månader efter att beslutet vunnit laga kraft släppa ut spillvatten från WC och bad, disk och tvätt till den bristfälliga avloppsanläggningen på fastigheten X i Svalövs kommun. K N överklagade beslutet till länsstyrelsen i Skåne län (länsstyrelsen) som avslog överklagandet. K N har nu överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

K N yrkar, såsom hans talan får förstås, att det överklagade beslutet ska upphävas. Till stöd för sin talan har han i allt väsentligt anfört följande. Han har inte råd att ta ett större lån på fastigheten. Han är 74 år och har problem med hälsan och hade hoppats kunna bo kvar några år till på fastigheten men det är inte möjligt med det överklagade beslutet. Han anser att beslutet är felaktigt eftersom de inte släpper ut något spillvatten från WC och dusch, då detta går till en sluten tank. Disk och tvättvatten går till en liten brunn med rör under betesmarken där det inte finns någon vattentäkt och det minimala utsläppet förorenar inte i naturen. Han har bett om uppskov med ändring av avloppet tills fastigheten ska säljas och hoppas fortfarande få tillstånd till detta.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser framgår av länsstyrelsens beslut.

I målet framgår att vid den första inventeringen av avloppsanläggningen som gjordes av Söderåsens miljöförbund framkom ingen annan uppgift än att K N endast har en enkammarbrunn för sitt avlopp. I senare skriftväxling har sedemera framförts att spillvatten går till en sluten tank och att det endast är disk- och tvättvatten som släpps ut till marken.

Omkringliggande mark till berörd fastighet består av jordbruksmark och det finns inga närliggande ytvattendrag. Vid en rimlighetsavvägning enligt 2 kap. 7 § miljöbalken finner mark- och miljödomstolen att det inte finns skäl att förbjuda K

N att använda befintlig anläggning. Om spillvattnet är kopplat till en sluten tank finns det ingen risk för olägenheter, vare sig för människors hälsa eller för miljön. Ett förbud är därför allt för långtgående även om befintlig anläggning på sikt måste åtgärdas.

Mark- och miljödomstolen finner således att överklagandet angående förbud att använda avloppsanläggningen ska bifallas. Underinstansernas beslut ska därför upphävas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 427)

Överklagande senast den 25 juli 2013.

Cecilia Giese Hagberg

Catharina Hederström

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Cecilia Giese Hagberg, ordförande, och tekniska rådet Catharina Hederström. Föredragande har varit beredningsjuristen Karin Lundström.